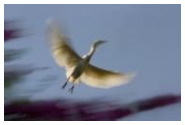
בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ח' בתשרי תשע"א (16 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה, על דעת המקום ברוך הוא ועל דעת הקהל הקדוש הזה אנו מתירין להתפלל את העבריינין."

[הסיבה להיתר להתפלל עם העבריינים בתחילת כל נדרי היא שביום כיפור זכאי כל אדם להיות חלק מקהל ישראל, גם אלו שעברו עבירות כלפי המקום או כלפי אנשים אחרים.]

ברוב תפילותינו למשך השנה בכלל, ולימים הנוראים בפרט, הלשון היא לשון הרבים – כדוגמת תפילת "אבינו מלכנו", שמסתיימת ב- "...חננו וענו כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו".
נשאלת השאלה: למה, בימים אלה של חשבון נפש, ימי דין שבהם נגזר גזר-דין על כל אדם באשר הוא שם, אין אנו מזכירים את הצרכים של הפרט? למה, לכאורה, אין כל אחד מתפלל עבור עצמו? אמנם הגמרא מלמדת אותנו כי לתפילה של ציבור יש עוצמה רבה יותר, עד כדי כך שכמעט ואין השם יתברך יכול להתעלם מתחנוני הציבור.
אך, כיצד הקב"ה 'שם לב' לצרכים של היחיד כאשר ההוא מתפלל רק כחלק מהכלל?

"... וּמַלְאָכִים יֵחָפְזוּן. וְחִיל וּרְעָדָה יאחֲזוּן. וְיאמְרוּ הִנֵּה יום הַדִּין. לִפְקד עַל צְבָא מָרום בַּדִּין. כִּי לא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין. וְכָל בָּאֵי עולָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרון: כְּבַקָּרַת רועֶה עֶדְרו. מַעֲבִיר צאנו תַּחַת שִׁבְטו. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפֹּר וְתִמְנֶה וְתִפְקד נֶפֶשׁ כָּל חָי. וְתַחְתֹּךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיותֶיךָ. וְתִכְתֹּב אֶת גְּזַר דִּינָם:"

להסביר זאת, **המשל** הבא:
שלמה עבד בתור משגיח מבחנים בתיכון, והיה ידוע כאדם קשוח וממושמע שלא הרשה לתלמידים לחרוג מהזמן הקצוב למבחן אף בדקה אחת. פעם, היה עליו להשגיח מבחן בכיתה ט'. בין הנבחנים היה תלמיד בשם חיים, שנהג תמיד לבקש זמן נוסף במבחן. כאשר נודע לשלמה אודות תכסיס זה, הוא החליט לא לתת לאף אחד זמן מעבר למותר. מראש, הוא הבהיר לתלמידים, "יש לכם 90 דקות להשלים את המבחן ולא יותר. אם תגישו אותו באיחור אפילו של דקה אחת, לא אקבל את המבחן."
כצפוי, בתום זמן זה, חיים המשיך לכתוב, והתחנן לפניו, "רק עוד שתי דקות, בבקשה." וכצפוי, המשגיח דחה בקשה זו, ועם זאת, חיים המשיך לכתוב. כעבור דקה וחצי ניגש חיים לשלמה עם המבחן. כל המבחנים האחרים נמצאו בערימה מסודרת על השלחן ליד המשגיח. שלמה עמד בשלו וסירב לקבל את המבחן של חיים.
חיים נבהל. הוא ייכשל במבחן! הוא החל לצעוק אל המשגיח: "אתה חייב לקבל את המבחן שלי! האם אתה יודע מי אני?"
ניענע שלמה את ראשו, כאילו לא מעניין אותו מטענותיו של חיים. שוב, חיים חזר על השאלה, בקול רם יותר: "האם אתה יודע מי אני? האם אתה יודע מיהו האבא שלי?"
הפעם, ענה שלמה בכעס: "אינני יודע מי אתה, ואינני יודע מי האבא שלך. ואתה יודע מה? גם לא איכפת לי!"
"באמת?", שאל חיים, "פנטסטי!" ועם זאת, הוא לקח את ערימת המבחנים, הכניס את שלו לאמצע הערימה, והחזיר אותם מסודר על שלחן המשגיח. בחיוך גדול, הוא הסתובב ויצא.

"לוּ--עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת/יום הכיפורים	(ב"ש): 17^{23}	(י-ם): 17^{07}	(ת"א): 17^{22}	(חיפה): 17^{14}
צאת השבת/יום הכיפורים	(ב"ש): 18^{16}	(י-ם): 18^{18}	(ת"א): 18^{20}	(חיפה): 18^{20}

= גמר חתימה ושבת שלום ומבורך! =

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ח' בתשרי תשע"א (16 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

והנמשל: ראש השנה הוא יום הדין לכל באי עולם. שנת תש"ס מסתיימת והגיע הזמן להגיש כל אחד את המבחן שלו. אך כאשר אנו מתפללים (או נותנים צדקה או מתחרטים על מעשינו) **ביחד**, גזר הדין - גם ליחיד וגם לכלל - יהיה חיובי יותר. ["Parsha Parables"]

אנו תפילה כי בשנה הקרובה, נחזק את מידת שיתוף הפעולה בין פלחי העם.

בע"ה נשמע ונתבשר בבשורות טובות, ישועות ונחמות,
שבת שלום ומבורך,
ברברה ומרדכי

"לוּ--עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת/יום הכיפורים	(ב"ש): 17^{23}	(י-ם): 17^{07}	(ת"א): 17^{22}	(חיפה): 17^{14}
צאת השבת/יום הכיפורים	(ב"ש): 18^{16}	(י-ם): 18^{18}	(ת"א): 18^{20}	(חיפה): 18^{20}

= גמר חתימה ושבת שלום ומבורך! =

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.